

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/34/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125257064
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2025:6125257064.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189, so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., IČO: 55 732 453, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, právne zastúpený JUDr. Danuše Tichá s.r.o., IČO: 52 058 310, so sídlom Námestie M. Benku 6, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 1.105,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 1.105,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.105,- EUR od 30.12.2024 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku pokiaľ ide o úrok z omeškania zo sumy 1.105,- EUR vo výške 8,15 % ročne od 19.12.2024 do 29.12.2024 žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu v rámci upomínacieho konania Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 04.03.2025, postúpenou pre odpor Okresnému súdu Martin dňa 25.04.2025 na ďalšie konanie sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, v ktorom by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom náhrady škody sumu 1.105,- EUR s príslušenstvom.
2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného pod č. 9572924007 dňa 01.11.2024 došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 240677, ktorou si uplatnil náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení žalovaný poškodenému oznámil šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti titulom náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť žalobca oznámil aj žalovanému. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody a oprel o ustanovenie § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení (ďalej len ako „Zákon o PZP“) a o ustanovenie § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. Na základe žalobcom predložených listinných dôkazov rozhodol Okresný súd Banská Bystrica dňa 01.04.2025 a vydal platobný rozkaz sp. zn. 22Up/326/2025, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Proti platobnému rozkazu žalovaný podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a nárok uplatnený žalobou v celom rozsahu neuznáva a rozporoval ich z dôvodu, že žalobcom tvrdené nároky nie sú dané, dôvodné a ani preukázané. Poukázal na to, že žalobca svoj nárok síce dôvodí nárokom na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 01.11.2024 a uplatňuje si ho voči žalovanému ako poisťovateľovi škodcu/vinníka dopravnej nehody, avšak tieto svoje tvrdenia nepreukázal, čo je podľa slov žalovaného nevyhnutné (aj) pre splnenie/preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako i pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Žalovaný na základe uplatneného nároku žalobcom zahájil šetrenie škodovej udalosti a dňa 13.12.2024 ukončil šetrenie škodovej udalosti ako poistnej udalosti z titulu náhrady nákladov na použitie náhradného vozidla a poskytol poistné plnenie v prospech poškodeného (na účet žalobcu) v sume 1.235,- EUR. Z podanej žaloby podľa slov žalovaného vyplýva, že žalobca v rámci ním podanej žaloby sa domáha doplatenia sumy 1.105,- EUR ako sumy zodpovedajúcej nákladom prenájmu náhradného vozidla účtovanej okrem iného nad žalovaným obvyklú cenu prenájmu v danom regióne v sume 95,- EUR s DPH za prenájom náhradného motorového vozidla zodpovedajúceho poškodenému motorovému vozidlu. Žalovaný prostredníctvom Oznamenia o poistnom plnení zo dňa 13.12.2024 v spojení so stanoviskom zo dňa 24.02.2025 informoval žalobcu o priznaní doby za požičanie náhradného vozidla v rozsahu (žalobcom uplatnených) 13 dní a zároveň ním žalobcovi oznámil, že neprimeranú účtovnú dennú sadzbu za náhradné vozidlo (t.j. sumu 180,- EUR s DPH za deň) po prešetrení škodovej udalosti upravil na sumu 95,- EUR s DPH t.j. žalovaný uviedol, že priznal primeranú dennú sadzbu za zapožičanie vozidla kategórie poškodeného vozidla. Ako podklad žalovaný použil faktúru vystavenú žalobcom v sume 2.340,- EUR s DPH, pričom odpočítal neprimerané náklady na náhradné vozidlo – fakturovanú cenu nájmu siahajúcu nad žalovaným priznanú dennú sadzbu prenájmu náhradného vozidla za tri dni v sume 1.105,- EUR s DPH (13 dní x 95,- EUR s DPH). Z faktúry vystavenej žalobcom podľa slov žalovaného vyplýva, že základná cena za jeden deň doby nájmu je až 180,- EUR s DPH. Žalovaný dobu prenájmu náhradného vozidla bez výhrad akceptoval. Podľa presvedčenia žalovaného je však denná sadzba nájmu vo výške 180,- EUR s DPH za deň neúčelná a neprimeraná obvyklej cene prenájmu náhradného vozidla zodpovedajúceho poškodenému vozidlu zn. VOLKSWAGEN TIGUAN. Žalobca podľa slov žalovaného účelnosť a primeranosť/obvyklosť nájomného za kategóriu poškodeného vozidla zn. VOLKSWAGEN TIGUAN ako ani náhradného vozidla zn. LAND ROVER DISCOVERY SPORT nepreukázal. V ďalšom žalovaný odkázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3MCo/3/2015 zo dňa 28.06.2016 ako aj na judikát č. R 7/1992, v zmysle ktorých „bolo potrebné výšku náhrady škody, za ktorú zodpovedá žalovaná stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu. Ale aj u porovnateľného náhradného vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody, za ktorú žalovaná zodpovedá, je treba stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (v danom prípade dohodnutou) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej.“

Žalovaný zhodne v podanom odpore namietal žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania a poukázal na ustanovenie § 11 ods. 6 Zákona o PZP kedy „poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody vrátane inej ujmy, v ktorých nebolo v stanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výšku poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.“

V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že na úroky žalobca nemá nárok, nakoľko v prípade, ak zo strany poisťovateľa dôjde k splneniu ktorejkoľvek z uvedených povinností, teda aj k splneniu povinnosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné a výška poistného plnenia stanovenej poisťovateľovi v § 11 ods. 6 písm. b) Zákona o PZP, poškodenému nárok na úroky z omeškania nevzniká.

5. K odporu žalovaného sa žalobca vyjadril v replike, v ktorej opätovne uviedol, že žalobca špecifikoval skutočnosti uvádzané v žalobe t.j. opísal okolnosti, ako došlo k vzniku škody. V tejto súvislosti uviedol, že listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v návrhu boli žalovanému riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti a tvoria podklady pre rozhodnutie žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti. V ďalšom uviedol, že poškodený má nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo t.j. do reparácie škody. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol odstraňovať tak, aby poškodený pocítoval následky škôd čo najmenej. Dokiaľ nie je škodlivý následok reparovaný navrátením do pôvodného stavu, protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou. Dobu opravy vozidla a čas jeho odovzdania poškodený nemal možnosť ovplyvniť, preto ani k tejto dobe zodpovedajúca doba prenájmu náhradného vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v súvislosti so zabezpečením zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Žalobca zdôraznil, že poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise, pričom dĺžku opravy vozidla a jeho odovzdanie ovplyvniť nemohol. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy poškodeného vozidla vyplýva podľa žalobcu práve zo skutočností, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Žalobca mal za to, že preukázal, že v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou si poškodený zapožičal náhradné motorové vozidlo, a teda aj účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie kedy sa vozidlo poškodeného nachádzalo v oprave. Uplatnený nárok na náhradu škody je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a spĺňa všetky kritériá nároku na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 420 OZ t.j. okrem vzniku škody a protiprávneho úkonu aj kritérium príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Záonné predpoklady zodpovednosti za škodu tak žalobca považoval za preukázané. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. V súvislosti s otázkou, či bol samotný prenájom náhradného vozidla nutný, žalobca uviedol, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval na ten istý účel ako svoje poškodené motorové vozidlo. Nie je preto možné spravodlivo od neho požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. K žalovaným namietanej sadzbe denného nájmu žalobca uviedol a požadoval, aby predložil dôkazy na preukázanie ním uplatňovaného nároku. Uvedené však žalobca podľa svojich slov učinil a k žalobe predložil všetky relevantné doklady, z ktorých ním uplatnený nárok vyplýva. Je to práve žalovaný, kto nepredložil do konania jediný dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že denná sadzba účtovaná žalobcom bola neprimeraná. Žalovaný od nároku na poistné plnenie odpočítal sumu údajne neúčelnej a neprimeranej ceny prenájmu náhradného motorového vozidla. Na podporu svojho tvrdenia neprimeranosti dennej sadzby však do konania nepredložil žiadny dôkaz. Výlučne sám podľa vlastnej voľnej úvahy si žalovaný určil, aká sadzba je primeraná a aká už nie je. Opodstatnenosť a účelnosť dennej sadzby nájmu vyplýva podľa slov žalobcu z jeho cenníka. V ďalšom žalobca odkázal na rozhodnutie KS ZA sp. zn. 13Cob/1110/2017 zo dňa 22.11.2017, v zmysle ktorého neexistuje zákon ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najlacnejšiu požičovňu resp. robil preukázateľne výber medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú tak, aby v čo možno najväčšej miere vyhovel poisťovni škodcu. Jednalo by sa o neprimerané zaťažovanie poškodeného, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Žalobca s poukazom na uvedené považoval krátenie dennej sadzby nájmu zo strany žalovaného za neoprávnené. Poukázal na to, že poskytuje služby náhradného vozidla v rámci svojej podnikateľskej činnosti a v danom mieste a čase sú jeho sadzby akceptované tak poisťovňami ako aj všeobecnými súdmi. Ak teda žalovaný namieta výšku a dôvodnosť žalobcom uplatnenej sadzby, je na ňom, aby poskytol súdu hodnoverné dôkazy, ktorými by podložil svoje závery. Žalovaný v čase šetrenia poistnej udalosti nevykonal relevantný prieskum

trhu, na základe ktorého by mohol tvrdiť, že sadzba účtovaná žalobcom je jednoznačne nadhodnotená. Ďalej žalobca poukázal na to, že ak žalovaný poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3MCdo/3/2015, podľa slov žalobcu v tom prejednávanom prípade poškodený zaplatil na nájom vozidla prenajatého od fyzickej osoby, ktorá sa profesionálne nezaobera požičiavaním motorového vozidla za dohodnutú sumu, ktorá nevyplýva zo žiadneho zverejneného cenníka, pričom je však potrebné uznať, že tam bola denná sadzba nájmu skutočne neprímeraná. Žalobca však naopak sa profesionálne zaoberá prenájmom náhradných vozidiel s tým, že denná sadzba nájmu vyplýva z riadne zverejneného cenníka. V súvislosti s namietaným nárokom na úroky z omeškania žalobca odkázal na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/32/2020, kde uviedol, že pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas t.j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného resp. jeho právneho nástupcu popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 OZ. Ustanovenie § 11 ods. 8 Zákona o PZP upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa ods. 6 citovaného zákona t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 Zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 OZ.

6. Žalovaný v rámci dupliky v úvode vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Martin a žiadal, aby súd spor bezodkladne postúpil príslušnému súdu, a to Mestskému súdu Bratislava IV. Uviedol, že právo na náhradu škody vzniká proti tomu, kto v dôsledku porušenia právnej povinnosti inému spôsobí škodu, pričom medzi uvedeným konaním a spôsobenou škodou je vzťah v príčinnej súvislosti; naproti tomu požadovanie plnenia z poistnej zmluvy vyplýva zo záväzkovo právneho vzťahu vzniknutého podľa § 788 a nasl. OZ. Z uvedeného je podľa slov žalovaného zrejme, že požadovanie poistného plnenia má iný právny základ ako požadovanie náhrady škody a v tejto súvislosti žalovaný tiež odkázal na rozhodnutie KS ZA sp. zn. 3NcC/24/2017 zo dňa 30.11.2017 a rozhodnutie KS KE sp. zn. 9NcC/19/2020 zo dňa 27.08.2020. Ak žalovaný v tejto veci je podnikateľská osoba so sídlom v Bratislave, potom je miestne príslušný súd v obvode ktorého táto podnikateľská má sídlo t.j. Mestský súd Bratislava IV.

K veci samotnej žalovaný uviedol, že žalobca doposiaľ nedoplnil svoje návrhy na dokazovanie o iné podstatné a/alebo s vecou súvisiace dôkazy. Žalovaný naďalej zotrval na to, že žaloba nie je dôvodná, nároky ňou uplatnené neuznáva a rozporuje ich, a to z dôvodu, že tieto nie sú dané, dôvodné ani preukázané. Žalobca podľa žalovaného doposiaľ neunesol v konaní dôkazné bremeno. V súvislosti s otázkou samotnej ceny prenájmu náhradného vozidla poukázal žalovaný na to, že túto je potrebné posudzovať z hľadiska účelnosti a primeranosti. Zároveň poukázal na aplikovateľnú ustálenú judikatúru, podľa ktorej je pri určení skutočnej škody potrebné vychádzať z obvyklých cien prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase a je potrebné zohľadniť, či náklady boli vynaložené nutne a účelne. Tiež poukázal na ustanovenie § 415 OZ ako aj na ustanovenie § 417 OZ, podľa ktorých je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám resp. k ich rozširovaniu. Žalovaný má za to, že poškodený sa týmito zákonnými ustanoveniami neriadil a uzavretím nájomnej zmluvy na náhradné motorové vozidlo so žalobcom v cene denného nájmu nad primerané/obvyklé sumy nájmu v danom mieste tak poškodený nedôvodne navýšil rozsah škody. V tejto súvislosti žalovaný predložil cenníky prenajímateľov pôsobiacich okrem mnohých regiónov aj v regióne Žilina alebo Bratislava, z ktorých žalovaný pri šetrení poistnej udalosti v rozhodnom období vychádzal a na základe ktorých priznal dennú sadzbu nájmu náhradného motorového vozidla vo výške 90,- EUR s DPH. Z predložených denníkov od rôznych prenajímateľov vyplýva podľa slov žalovaného aj fakt, že náklady za prenájom porovnateľného motorového vozidla triedy SUV v danom regióne sú preukázateľne nižšie ako žalobcom tvrdené náklady na prenájom náhradného vozidla (vozidlo vyššej kategórie) nezodpovedajúceho poškodenému vozidlu, a preto žalobcom uplatnené nároky nepredstavujú primerané náklady na prenájom motorového vozidla. Žalobca podľa slov žalovaného doposiaľ nepredložil žiadny svoj cenník toho ktorého porovnateľného resp. prenajatého motorového vozidla. Faktom pritom naďalej zostáva, že dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej než je obvykle potrebná k prenájmu porovnateľného motorového vozidla zaťažuje žalobcu. Poukázal na to, že Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 4Co/5/2017 zo dňa 25.10.2017 uviedol, že „ekonomickou podstatou tohto nároku je snaha, aby poškodený nebol na škodovej udalosti ziskový t.j. aby jeho príjem na základe súčasných právnych nárokov voči škodcovi, ako aj voči poisťovni nebol vo väčšom rozsahu, než bola jeho majetková ujma následkom škodovej udalosti.“ Je preto povinnosťou žalobcu preukázať, či ním požadovaná suma predstavuje nutne a účelne vynaložené náklady, pretože z judikatórnych záverov možno podľa slov žalovaného rovnako vyvodiť, že za skutočnú škodu nie je možné automaticky požadovať fakturovanú cenu nájmu. Pokiaľ ide o úroky

z omeškania, žalovaný zotrval na svojich skorších vyjadreniach. Poukázal na to, že podľa Zákona o PZP je lex specialis vo vzťahu k OZ a otázku úrokov z omeškania upravuje ustanovenie § 11 ods. 8. Ustanovenie § 11 Zákona o PZP sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 Zákona o PZP jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu t.j. OZ. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 Zákona o PZP. Zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poisťnej udalosti. Žalovaný tiež odkázal v tejto súvislosti na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 2043/17 zo dňa 04.02.2018, podľa ktorého „tzv. „crash hunteri“ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti t.j. pri poskytovaní „nehodových služieb“ si poskytnuté služby navyšujú, a to s cieľom získania viac peňazí od poisťovne z PZP vodiča, než poisťovňa uznala za škodu na vozidle. Ústavný súd takéto nehodové služby označil za nemorálne parazitovanie na systéme PZP a v rozhodnutí konštatoval, že v dosahovaní zisku je dôležitým bodom podnikania, ktorý si zaslúži rešpekt a ochranu, nesmie sa to však diať parazitujúcim a právo zneužívajúcim spôsobom, pričom mal vážne pochybnosti o to, či samotné podnikanie „crashhunterských“ firiem bolo v danej veci vedené férovým spôsobom v súlade s dobrými mravmi. Obdobne uvažoval aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 7Cob/97/2023 zo dňa 24.04.2024 a sp. zn. 7Cob/82/2023 zo dňa 04.09.2024.“

7. Žalobca v rámci dupliky uviedol, že pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení namieta, že žalobca poškodenému mal údajne prenajať vozidlo vyššej kategórie ako bolo poškodené vozidlo v nadväznosti na čo uviedol, že zo žalobcových podaní nevyplýva, na základe čoho bola zo strany stanovená denná sadzba v sume 150,- EUR bez DPH za prenájom náhradného motorového vozidla vyššej kategórie SUV, offroad, ktoré malo byť náhradným vozidlom za vozidlo poškodené nižšej kategórie – stredné SUV, k tomu podotkol, že tvrdenia žalovaného ohľadom rozdielnosti kategórií sú nepravdivé. Vozidlo poškodeného sa radí do kategórie kompaktné SUV, rovnako ako aj vozidlo prenajaté poškodenému. Teda poškodenému bolo zapožičané náhradné vozidlo z rovnakej kategórie ako bolo vozidlo poškodeného, o čom svedčí aj snímka obrazovky, ktorú žalobca predložil. Jedná sa o snímku obrazovky z webu landrover.sk, kde je vyslovene uvedené, že vozidlo LAND ROVER DISCOVERY SPORT je kompaktné SUV. Súčasne žalobca predložil snímku obrazovky aj z iného webu, kde je uvedené, že vozidlo VW TIGUAN je kompaktné SUV. Denná sadzba bola stanovená na základe riadne zverejneného cenníku žalobcu. Pokiaľ žalovaný predložil súdu internetové cenníky požičovní sídliačich v Žiline a Bratislave, z ktorých mal vychádzať pri určení „primeranej“ dennej sadzby, jedná sa podľa žalobcu o cenníky požičovní RAI, MKcar a Dream Cars, žalobca považoval v tejto súvislosti za potrebné poukázať, že autopožičovne, na ktoré poukazuje žalovaný majú úplne rozdielne podmienky nájmu ako ponúka žalobca. Požičovňa MKcar vopred vyžaduje úhradu depozitu vo výške 300,- EUR, rovnako tak z ich stránky je zrejmé, že vyžaduje vopred úhradu nájomného, nakoľko po úhrade ceny prenájmu finančné prostriedky klientovi v prípade nevyužitia prenájmu alebo skrátenia doby prenájmu nevracia, uhradenú sumu je možné vyčerpať do konca kalendárneho roka, v ktorom bola objednávka naplánovaná vo forme prenájmu rovnakého alebo akéhokoľvek iného vozidla podľa dostupnosti a v rovnakej sume podľa aktuálneho platného cenníka, čo v prípade, kedy dĺžka nájmu závisí od dĺžky opravy poškodeného vozidla nie je možné, nakoľko poškodený nedokáže vopred predpokladať, koľko asi tak bude vykonávaná oprava jeho vozidla, čo žalobca vo svojej duplike zdôraznil. Rovnako aj autopožičovňa RAI vyžaduje vopred úhradu depozitu vo výške 1.000,- EUR až 3.000,- EUR, teda poškodený by musel disponovať dostatočnou finančnou rezervou na to, aby si vôbec mohol vozidlo zapožičať. Čo sa týka autopožičovne Dream Cars, tu žalobca namietal prieskum trhu v danom mieste, nakoľko požičovňa sídli v Bratislave. Nejedná sa preto o relevantný prieskum trhu odhliadnuc od toho však uviedol, že požičovňa vyžaduje vopred úhradu depozitu v sume 1.000,- EUR. Uvedené autopožičovne podľa žalobcu nemajú na stránkach zverejnené všeobecné obchodné podmienky, teda nie je zrejmé, či si neúčtujú aj ďalšie skryté poplatky ako sú poplatok za pristavenie, poplatok za odovzdanie vozidla atď. Žalovaný súčasne namietal, že žalobca nepredložil ani jeden cenník, ktorým by preukázal žalobcom tvrdenú skutočnosť, že cena fakturovaná bola vzhľadom na dobu a miesto nájmu cenou obvyklou. Je logické, že pokiaľ raz žalobca namieta internetové cenníky iných požičovní, z ktorých nie je možné vyčítať skutočnú a konečnú cenu nájmu náhradného vozidla, nebude ich do konania predkladať, lebo by si sám protirečil. Napriek tomu však žalobca do konania predložil relevantný doklad a faktúru spolu s oznámením o poisťnom plnení od inej poisťovne, ktorá uvedenú sadzbu akceptovala, čím potvrdila, že uvedená denná sadzba je obvyklá a primeraná v danom mieste a čase.

Žalobca sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že primeranosť dennej sadzby nájmu je možné preukázať výlučne predložením iných cenníkov, obzvlášť za situácie, keď tieto cenníky nezohľadňujú ďalšie

skryté poplatky, a teda cena v nich uvedená nie je konečná. Cena v cenníku žalobcu je končená, pričom žalobca od poškodeného nevyžaduje ani úhradu zálohy vopred ani úhradu nájomného vopred. Poškodenému bol dopravnou nehodou vnútený určitý skutkový a právny stav. V dôsledku nehody zavinennej klientom žalovaného si poškodený dôvodne zapožičal náhradné motorové vozidlo, pričom sa rozhodol zapožičať si ho u žalobcu. Ponuky náhradných vozidiel, na ktoré žalovaný poukazoval vopred vyžadujú úhradu nájomného ako aj zaplatenie zálohy. Poškodený by teda musel disponovať finančnou rezervou na to, aby si vôbec mohol zapožičať náhradné motorové vozidlo a bol by nútený z vlastných finančných zdrojov zapožičanie náhradného vozidla aj financovať a následne si náhradu škody uplatňovať u žalovaného a dúfať, že žalovaný poistné plnenie nekrátil z akéhokoľvek dôvodu. Okrem toho poškodený by vopred musel vedieť, na aký dlh čas si prenajme náhradné vozidlo (keďže sa vyžaduje úhrada nájomného vopred), a teda by vopred musel vedieť presnú dĺžku opravy. Podľa žalobcu internetové cenníky predložené do konania žalovaným neboli spôsobilé podporiť tvrdenia žalovaného o ním tvrdenej neprimeranej cene nájmu. Je totiž irelevantné, že pri vopred dohodnutom nájme na viac dní je možné dojednať zvýhodnené nájomné v priemere na jeden deň. V skutkových okolnostiach daného prípadu však vopred dojednaná doba nájmu nemohla byť, keďže doba užívania náhradného vozidla bola závislá od doby vykonania opravy a úhrady jej ceny resp. doručenia krycieho listu. Je všeobecne známou skutočnosťou, že cena prenájmu v prípade vopred dojednaného dlhodobého prenájmu je nižšia, než v prípade nájmu na jeden deň. Nemožno od poškodeného spravodlivo žiadať, aby v čase uzatvárania zmluvy o prenájme náhradného vozidla t.j. v čase, keď mu nie je vopred známa dĺžka opravy poškodeného vozidla túto v záujme minimalizovania priemernej ceny nájmu na jeden deň dojednal vopred na dobu napr. 3 týždňov. Pokiaľ by k oprave a úhrade ceny opravy došlo napr. za jeden týždeň, ďalšie dva týždne by už užíval poškodený náhradné vozidlo neúčelne a poisťovňa by nepochybne odmietla tieto neúčelné náklady poškodenému nahradiť (z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/107/2023).

Aj napriek skutočnosti, že rozhodnutie, na ktoré žalobca poukazuje sa nezaoberalo úplne obdobnou situáciou akou je prejednávaná vec, ale rozoberalo sa v ňom solventnosť poškodeného v súvislosti s úhradou faktúry za opravu vozidla, aby sa nemuselo čakať na doručenie krycieho listu, mal žalobca za to, že vzhľadom na závery tam uvedené je možné ho analogicky aplikovať aj na prejednávanú vec. V rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co//129/2024 súd dospel k záveru, že „odvolací súd k argumentu žalovanej týkajúcej sa otázky solventnosti poškodeného a jeho schopnosti uhradiť cenu opravy, nečakajúc na doručenie krycieho listu považuje za potrebné uviesť, že cena opravy v prejednávanej veci predstavovala sumu 715,20 EUR. Nie je možné dôvodne predpokladať, že ide o sumu finančných prostriedkov, ktoré sú poškodenému bežne dostupné (v hotovosti resp. na bežnom účte a pod.) a mohol byť takouto sumou voľne disponovať – uhradiť cenu opravy, nečakajúc na pomoc poisťovne bez toho, aby obmedzil uspokojovanie svojich bežných potrieb. Napokon pokiaľ by aj poškodený disponoval určitou disponibilnou finančnou rezervou, na účely krytia nahodilých udalostí, nemožno podľa mienky odvolacieho súdu spravodlivo žiadať, aby táto bola použitá poškodeným práve na (hoc dočasné) prekrytie nákladov škody škodovej udalosti zavinennej tretím subjektom. Iná by bola situácia, ak by poškodený bol natoľko solventný, že by nebol „odkázaný“ na vystavenie krycieho listu poisťovňou a kedy by úhrada opravy nijak neobmedzovala poškodeného v bežnom fungovaní. V konaní však nebolo žalovanou tvrdené a preukázané a ani inak nevyšlo najavo, že poškodený s ohľadom na svoje majetkové a finančné pomery bol schopný bezproblémovej úhrady ceny opravy z vlastných zdrojov.“

Zároveň žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/105/2024 z dňa 16.12.2024, kde odvolací súd dospel k záveru: „odvolací súd poukazuje na to, že účelnosť nákladov vo vzťahu k trvaniu prenájmu náhradného motorového vozidla odvolateľ nerozporoval. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako nedôvodnú žalovaným namietanú výšku denného nájomného ako neprimeraného, keď ním predložené a namietané ponuky neboli čo sa podmienok týka (doba nájmu, povinnosť zaplatiť depozit a nájomné vopred, podmienky držby VP po istú dobu) a miesta sídla autopožičovní (Zvolen, Prešov, Trnava) obdobné a porovnateľné ako dojednané podľa Zmluvy o prenájme vozidla (nájom do ukončenia opravy bez povinnosti zaplatiť depozit a nájomné, sídlo Sučany) a nebola ani preukázaná dostupnosť týchto motorových vozidiel v čase jej uzavretia.“ Podľa rozsudku, ako uvádza ďalej žalobca Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/58/2021 sa uvádza, „i keď žalovaná za účelom spochybníť účelnosť nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla právnym predchodcom žalobcu predložila dve cenové ponuky získané prostredníctvom internetu, ktorými preukazovala možnosť poškodeného prenajať si náhradné vozidlo aj za nižšiu sumu než u žalobcu, z týchto nevyplývajú podmienky prenájmu vo vzťahu k prípadným ďalším nákladom spojeným s používaním prenajatého motorového vozidla. Uvedené ceny sú iba orientačným prehľadom najnižších

cien a žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, či za cenu prezentovanú v internetovej ponuke bolo uvedené vozidlo možné aj reálne požičať. Odvolací súd zdôrazňuje, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody zavinenej klientom žalovanej. Dostal sa tak do nepriaznivého stavu, ktorý zavinil klient žalovanej a nie je na mieste nepriaznivosť tohto stavu umocňovať u poškodeného neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti požičovní hľadal požičovňu s najvýhodnejšími podmienkami prenájmu náhradného motorového vozidla.“ Žalobca ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/107/2023 „odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že poškodený je nemožnosťou používania vlastného motorového vozidla paralyzovaný, nepriaznivosť tohto stavu nemožno u poškodeného ešte umocňovať tým, aby tento na úkor svojho voľného času (pracovného, určeného na oddych resp. rodinný život) v sieti požičovní hľadal požičovňu s najvýhodnejšími cenovými podmienkami, robil trhový prieskum a vyhodnocoval výhodnosť/nevýhodnosť iných než cenových dojednaní stanovených autopožičovňami. Opätovne krajský súd uviedol, že je v prvom rade potrebné skúmať a namietat samotnú dostupnosť vozidla t.j. či konkrétna autopožičovňa mala predmetné vozidlo v danom čase a najmä v danom mieste k dispozícii, či vozidlo obdobné poškodenému vozidlu aktuálne neprenajímala a či by poškodenému napokon nedoúčtovala ďalšie náklady spojené s pristavením vozidla v mieste, kde je to potrebné. V prípade väčšiny internetových ponúk a aj predložených ponúk je potrebné, aby poškodený zložil vopred depozit. Vo väčšine prípadov je poškodený povinný zaplatiť aj nájomné vopred. Pri stanovení sadzby denného nájomného je tak potrebné zaoberať sa rôznymi faktormi, ktoré majú vplyv na konečnú cenu ako aj na to, v akom rozsahu je potom poškodený v dôsledku dopravnej nehody nie z jeho viny obmedzený.“ Teda žalovaný nepreukázal, že v danom čase bolo skutočne možné prenajať vozidlá z iných autopožičovní, na ktoré poukazoval.

8. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že v plnom rozsahu zotrúva na podanej žalobe. Poškodený pristúpil k nájmu náhradného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného. Žalovaný v konaní namietal údajnú rozdielnosť kategórií zapožičaného a poškodeného motorového vozidla. avšak tieto tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázal a žalobcovi nie je zrejmé, na základe čoho dospel k záveru, že vozidlo poškodené a vozidlo zapožičané boli rozdielných kategórií. Naopak žalobca do konania predložil listinné dôkazy, a to snímky z webov, z ktorých vyplýva, že aj vozidlo poškodené aj vozidlo zapožičané sú rovnakej kategórie. Pokiaľ žalovaný namietal dennú sadzbu nájmu náhradného vozidla, na podporu svojich tvrdení predložil podľa žalobcu neúplné internetové cenníky, ktoré neobsahovali ani len Všeobecné obchodné podmienky. Niektoré z týchto autopožičovní dokonca sídlili v úplne rozdielných regiónoch ako žalobca resp. ako poškodený. Z cenníkov, ktoré predložil bolo možné vyčítať, že podmienky sú rozdielne, nakoľko napr. autopožičovne vyžadovali vopred úhradu depozitu, pričom niektoré z nich vyžadovali vopred aj úhradu celého nájomného. Podľa právnej zástupkyne žalobcu, v takýchto prípadoch poškodený vopred nemôže vedieť ako dlho bude vykonávaná oprava jeho poškodeného vozidla, a teda ani nemôže vedieť na akú dlhú dobu si má vozidlo zapožičať. V závere svojej výpovede uviedla, že nárok žalobcu je dôvodný a preukázaný, a navrhla žalobe vyhovieť.

9. Súd konal a rozhodoval na pojednávaní dňa 05.08.2025 za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý po zohľadnení princípu procesnej ekonomie ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní s tým, že žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Vo svojom písomnom ospravedlnení k neprítomnosti uviedol a konštatoval, že žalobca v zásade len opakuje svoju doterajšiu účelovú argumentáciu a na ostatné vyjadrenia žalovaného reaguje len sčasti a aj to prevažne opakovaním už ním skôr uvádzanej argumentácie, avšak k tomu najpodstatnejšiemu sa nevyjadril. Faktom je, že žalovaný vo svojich ostatných podaniach/vyjadreniach uvádzal okrem iného viaceré rozhodnutia, ktoré len potvrdzujú fakt, že súdna prax nie je ustálená v rovnakom právnom názore tak, ako to zavádzajúco prezentuje žalobca. Nejedena sa teda ani o hospodárny či účelný postup žalobcu. Žalobca opakuje dookola to isté, čím chce navodiť dojem, aká je súdna prax priaznivá pre jeho argumentáciu, i keď taká v skutočnosti nie je. Navyše žalovaný bol toho názoru, že žalobcom uplatnené zdanlivé prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany neboli uplatnené včas, a to nakoľko žalobca ich mohol predložiť už podstatne skôr. Z toho dôvodu navrhol žalovaný na neskôr označené skutočnosti a dôkazy neprihliadať. Podľa žalovaného žalobca tieto skutočnosti uvádzané žalovaným žiadnym relevantným spôsobom nerozporoval a nepredložil ani nové/ďalšie pre vec samú relevantné návrhy na dokazovanie, ktorými by tvrdenia žalovaného bol objektívne schopný poprieť. Žalovaný trval na svojich doterajších podaniach vo veci samej a trval na tom, že žalobca svoje tvrdenia alebo dôvodnosť/legitímnosť svojich tvrdených nárokov nepreukázal ani len sčasti. Žalovaný teda má aj naďalej za to, že žalobca riadne nepreukázal účelnosť ani primeranosť (obvyklosť) ceny prenájmu

náhradného motorového vozidla zodpovedajúce poškodenému vozidlu obzvlášť v danom regióne. Podľa žalovaného žalobca neunesol dôkazné bremeno a trval ďalej na tom, že žaloba nie je dôvodná. Nároky uplatnené žalobou žalovaný v celom rozsahu neuznáva a rozporuje. Vzhľadom na aj doposiaľ uvedené žalovaný k vyjadreniu žalobcu poukázal na faktúru vystavenú žalobcom (inému poškodenému) na základe iného prenájmu dokonca v inej/odlišnej dobe prenájmu iného/ďalšieho náhradného motorového vozidla v spojení s oznámením o poukázaní náhrady inej/s vecou samou nesúvisiacej škody iným/ďalším poisťovateľom odlišným od žalovaného, čo je nepoužiteľné pre vec samú. Aj preto mal žalovaný za to, že žalobcom predložené listiny sú vo veci samej absolútne nepoužiteľné a neprístupné. Ak by aj konajúci súd dospel k záverom, že listiny predložené žalobcom sú vierohodné a prípustné, žalovaný poukázal, že ani z jednej zavádzajúcej a účelovo predloženej listiny zo strany žalobcu nevyplýva, že by cena prenájmu náhradného (luxusnejšieho/vyššej kategórie) motorového vozidla v prípade škodovej udalosti č. 9536411917 mala byť primeranou a obvyklou cenou v prípade prenájmu náhradného motorového vozidla v rozhodnom období od 08.11.2024 do 20.11.2024 obzvlášť v danom regióne. Faktom zostáva, že žalobca nesplnil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 15 ods. 1 Zákona o PZP, a teda nepreukázal, že by celá v žalobe uplatnená suma mala predstavovať škodu spôsobenú poistením u žalovaného, ktorú by bol žalovaný povinný nahradiť. Pri uvedenom žalovaný opätovne zdôraznil, že síce povinnosťou poškodeného/právneho predchodcu nebolo vyhľadať najlacnejšiu ponuku za denný nájom motorového vozidla, ale žalobcu resp. jeho právneho predchodcu zaťažuje dôkazné bremeno a mal a mohol preukázať, že výška náhrady škody, ktorú si uplatnil je okrem iného obvyklá cena prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, čo sa doposiaľ nestalo, keďže žalobca nepredložil v konaní žiadny hodnoverný dôkaz, ktorý by predmetnú skutočnosť preukazoval. Žalovaný mal za to, že účtovaná denná sadzba žalobcom výrazne prekračuje obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Vzhľadom na uvedené zotrval aj naďalej na tom, že žalobcom účtovaná cena prenájmu náhradného motorového vozidla nepredstavuje účelnú ani primeranú (obvyklú) cenu prenájmu náhradného motorového vozidla (zodpovedajúceho poškodenému vozidlu) obzvlášť v danom regióne a v rozhodnom období, pričom žalovaný poukazuje na to, že účelnosť a primeranosť (obvyklosť) nájomného žalobca nepreukázal.

10. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise zistiť nasledovný skutkový stav:

11. Zo správy o nehode súd zistil, že dňa 01.11.2024 došlo v Martine k dopravnej nehode, ktorej účastníkmi bol vodič motorového vozidla zn. VOLKSWAGEN poisteného u žalovaného, ktorý vodič bol vinníkom dopravnej nehody a vodič poškodeného motorového vozidla zn. VOLKSWAGEN TIGUAN t.j. poškodený.

12. Zo Zmluvy o prenájme vozidla č. 628/801 zo dňa 08.11.2024 uzatvorenej medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným A. B. ako nájomcom vyplýva, že na podklade tejto Zmluvy došlo k prenájmu osobného motorového vozidla zn. LAND ROVER DISCOVERY, EČV: C.. Nájom bol dojednaný od 08.11.2024 t.j. na dobu určitú do „počas opravy“ s dohodnutým nájomným vo výške 180,- EUR vrátane DPH. Účel zapožičania náhradného vozidla bol v predmetnej Zmluve vymedzený ako cesty do práce a z práce, nákupy, cesty do školy v okrese Martin. Nájom bol ukončený dňa 20.11.2024, pričom poškodené vozidlo sa v danom čase nachádzalo v servise. Z dokladu o ukončení nájmu zo dňa 20.11.2024 súd zistil, že poškodenému bolo doručené Oznámenie o totálnej škode.

13. Z faktúry č. 240677 súd zistil, že touto žalobca dňa 20.11.2024 vyfakturoval poškodenému nájom náhradného vozidla podľa vyššie uvedenej Zmluvy o prenájme za obdobie od 08.11.2024 do 20.11.2024 celkovo v sume 2.340,- EUR vrátane DPH.

14. Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou dňa 20.11.2024 medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému z titulu nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 01.11.2024 na vozidle VOLKSWAGEN TIGUAN. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky bola dohodnutá v sume 2.340,- EUR, ktorá suma zodpovedala vyššie uvedenej faktúre č. 240677. V bode 5 predmetnej Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto Zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

15. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 13.12.2024 žalovaný oznámil žalobcovi, že ukončil šetrenie poistnej udalosti s tým, že priznané poistné plnenie je vo výške 1.235,- EUR s DPH a túto sumu poukázal na účet žalobcu.

16. Na vyššie zistený skutkový stav súd aplikoval nasledovné ustanovenia jednotlivých právnych predpisov.

17. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

18. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie.

19. Podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

20. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

21. Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.15a)

22. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi20) a je povinný tento nárok preukázať.21)

23. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

24. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

25. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

26. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

27. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

29. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

30. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 01.11.2024 došlo v Martine na zjazde Turany k dopravnej nehode, ktorú spôsobil poistenec žalovaného, a že došlo k prenájmu náhradného vozidla poškodeným u obchodnej spoločnosti žalobcu. Nebolo ďalej sporné, že žalovaný poskytol čiastočné poistné plnenie žalobcovi vo výške 1.235,- EUR a žalovaný ani nenamietal dĺžku nájmu náhradného motorového vozidla. Medzi spornými skutočnosťami bola sadzba denného nájmu a či poškodený si počínal tak, ako mu ukladá ustanovenie § 415 a § 417 Občianskeho zákonníka, pričom podľa žalovaného žalobca parazituje na systéme povinného zmluvného poistenia.

34. V prvom rade sa súd zaoberal so žalovaným vznesenou námietkou miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Martin.

35. Podľa § 42 CSP ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Pokiaľ ide o námietku miestnej nepríslušnosti tejto nie je možné vyhovieť. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 4Ncb/8/2018 zo dňa 26.07.2018 uviedol, že v obdobných sporoch ide o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením vozidla poškodenému. Keďže ku škodovej udalosti došlo v Martine a s ohľadom na ustanovenie § 19 CSP, v ktorom je upravená alternatívna miestna príslušnosť, pričom výber medzi všeobecným súdom žalovaného a súdom uvedeným v § 19 realizuje žalobca podaním návrhu na vybraný súd (čo aj učinil v návrhu na pokračovanie, v konaní označil Okresný súd Martin č.l. 38 súdneho spisu) je miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie vo veci Okresný súd Martin.

37. Z doposiaľ uvedených skutkových tvrdení strán sporu bolo preukázané, že v dôsledku škodovej udalosti, a to dopravnej nehody zo dňa 01.11.2024 zapríčinennej klientom žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. Táto skutočnosť medzi stranami sporu nie je sporná. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo, ktoré si zapožičal u žalobcu, a to na základe Zmluvy o prenájme vozidla zo dňa 08.11.2024. Po ukončení nájmu žalobca poškodenému vystavil dňa 20.11.2024 faktúru za prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 13 dní vo výške 2.340,- EUR s DPH. Žalovaný dňa 13.12.2024 pristúpil k čiastočnej úhrade vzniknutej škody v sume 1.235,-

EUR, kedy síce uznal celú dobu prenájmu náhradného motorového vozidla, avšak krátil dennú sadzbu prenájmu zo sumy 180,- EUR s DPH na sumu 95,- EUR s DPH. Priznané poistné plnenie poukázal žalovaný priamo na účet žalobcu. Súd ďalej zistil, že poškodený dňa 20.11.2024 uzavrel so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 01.11.2024 z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu 5 tejto Zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 1.105,- EUR, ktorá suma zodpovedá nájomnému za 13 dní za každý deň nepriznaných 85,- EUR.

38. Z prehlásenia poškodeného obsiahnutého v Zmluve o prenájme (č.l. 7 súdneho spisu) vyplynulo, že náhradné vozidlo si poškodený prenajal na cestu do a z práce v okrese Martin ako aj na cestu do školy v okrese Martin. Uvedené prehlásil tiež v dotazníku pre poškodeného k škodovej udalosti.

39. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitimitáciu žalovaného, možno stručne zhrnúť, že poškodený uzatvoril so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, a to dňa 20.11.2024, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 01.11.2024 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. Z bodu 5 Zmluvy je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 1.105 EUR. O tom, že pohľadávka poškodeného bola postúpená na žalobcu bol žalovaný upovedomený Oznámenie o postúpení pohľadávky žiadnym spôsobom žalovaný nerozporoval, napokon žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodeného poskytol aj čiastočné plnenie. S poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) Zákona o PZP vzniklo poistenému z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ – žalovaný nahradil za neho poškodenému - v tomto prípade žalobcovi, ako právnomu nástupcovi poškodeného uplatnené nároky na náhradu škody. S poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona o PZP žalobca ako právny nástupca poškodeného bol potom oprávnený uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi - žalovanému. Škodu a jej výšku žalobca definoval ako rozdiel medzi nákladmi na prenájom náhradného vozidla a sumou vyplatenou žalovaným.

40. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 13.12.2024 bolo preukázané, že žalovaný žalobcovi – právnomu nástupcovi poškodeného oznámil, že dňa 13.12.2024 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorej mu v prílohe zaslal výpočet výšky plnenia. Poistné plnenie (predstavujúce časť sumy za prenájom náhradného motorového vozidla, a to v trvaní 13 dní, kde teda nekrátil ani jeden deň prenájmu) vo výške 1.235,- EUR poukázal na účet žalobcu. Žalovaný zároveň žalobcovi oznámil, že krátil poistné plnenie o neprimerané náklady na náhradné vozidlo t.j. 13 x 85,- EUR, kedy nad sumu 95,- EUR už nebola denná sadzba nájomného primeraná.

41. Podstatnou spornou skutočnosťou medzi stranami sporu je teda tá skutočnosť, či nájom v sadzbe 180,- EUR vrátane DPH za jeden deň nájmu je primeraný a účelný.

42. Žalobca svoje tvrdenia o dôvodnosti a účelnosti vo výške 180,- EUR za deň opiera o nasledujúce skutočnosti, a to, že vozidlo poškodeného sa do autoservisu za účelom jeho opravy dostalo v dôsledku škodovej udalosti, ktorú zapríčinil poistenec žalovaného a poškodený nemá povinnosť vyhľadávať autopožičovňu s čo najnižšou cenou resp. robiť prieskum medzi nimi. Argumentoval tým, že žalovaný krátil poistné plnenie podľa vlastných výpočtov, pričom poistnou udalosťou bol poškodenému vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý ak musel riešiť zapožičaním si náhradného motorového vozidla, tak náklady, ktoré mu takto vznikli sú nákladmi, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodeného nahradiť. Poukázal na to, že výšku denného nájmu vyvodil z cenníka obchodnej spoločnosti žalobcu t.j. SetCar. Naopak žalovaný svoje tvrdenia o neprimeranosti dennej sadzby opieral o to, že iné autopožičovne v rámci okresu Žilina či Bratislava prenajímajú porovnateľné vozidlá za podstatne nižšie ceny ako aj o to, že žalobca cenník súdu nepredložil a nepreukázal ním uvádzané tvrdenia. Podľa žalovaným predloženého cenníka obchodnej spoločnosti RAI Intercontinental, ktorá pôsobí aj v okrese Žilina, denná cena prenájmu náhradného vozidla za VW TIGUAN ALLSPACE

EL 2,0 TDI v trvaní od 11 do 17 dní predstavuje 79,- EUR, ďalej podľa cenníka obchodnej spoločnosti MKcar s.r.o., so sídlom v Bitarovej (okres Žilina) denný prenájom VOLKSWAGEN TIGUAN 2,0 TDI 4x4 predstavuje za prenájom v trvaní od 12 do 14 dní sumu 65,- EUR a napokon podľa cenníka obchodnej spoločnosti DreamCars Slovakia, s.r.o., denná sadzba nájmu za VOLKSWAGEN TIGUAN 2,0 BiTDI v trvaní od 7 do 14 dní predstavuje sumu 60,- EUR. Pokiaľ ide o samotný nárok žalobcu na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla v danom smere súd konštatuje, že poškodený náhradné motorové vozidlo používal v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poistného u žalovaného, a to v období od 08.11.2024 do 20.11.2024 t.j. 13 dní, kedy dňa 20.11.2024 náhradné motorové vozidlo vrátil. Súd konštatuje, že medzi stranami nie sú sporné skutočnosti týkajúce sa vzniku poistnej udalosti zo dňa 01.11.2024, postúpenia pohľadávky ani dĺžky a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla. Napokon aj sám žalovaný poskytol čiastočné plnenie priamo žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodeného. Spornou skutočnosťou medzi stranami sporu ostala výška denného prenájom náhradného motorového vozidla. Na jednej strane možno súhlasiť so žalovaným, že skutočnú škodu, ktorá spočíva v nákladoch na vypožičanie alebo prenájom motorového vozidla, ktoré prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla je zodpovedný subjekt povinný nahradíť, avšak len v rozsahu, v akom boli tieto náklady nevyhnutne a účelne vynaložené na vypožičanie náhradnej veci, ktorá zodpovedá poškodenej veci. Teda v prejednávacom prípade predstavuje „požičovné“ zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľnosť s poškodeným vozidlom poškodeného. Obvyklosť ceny nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla je potrebné skúmať vo vzťahu k miestu a času, v ktorom k prenájom náhradného vozidla dochádza, nie vo vzťahu k celému územiu Slovenskej republiky. Nie je vylúčené, že v oblasti, kde pôsobí viacero autopožičovní sú ceny prenájom v dôsledku väčšej konkurencie nižšie. Žalovaný namietal výšku denného nájmu a na podporu svojich tvrdení predložil do spisu tri rôzne cenníky, z ktorých vyplýva, že denná sadzba nájmu náhradného motorového vozidla sa pohybovala na úrovni cca 68,- EUR. Uvedené sadzby denného nájmu náhradného motorového vozidla sú síce nižšie (60,- EUR, 65,- EUR, 79,- EUR) ako sadzba denného nájmu účtovaná žalobcom poškodenému, avšak pri určení obvyklosti výšky nájomného nemožno bez ďalšieho vychádzať z najnižšej novej dosiahnuteľnej ceny, nakoľko nie je povinnosťou poškodeného po tom, čo bolo jeho vozidlo poškodené v dôsledku dopravnej nehody, ktorú nezapríčinil vykonávať prieskum trhu a vyhľadávať požičovňu s najnižšou sadzbou denného nájmu porovnateľného motorového vozidla ako správne na to poukázal i žalobca. Z vyššie uvedených cenníkov, ktoré súdu žalovaný predložil nie je možné s istotou ustáliť, či sa jedná o cenu konečnú, či napr. autopožičovňa nevyžaduje zloženie depozitu a v akej výške a podobne, a teda súd konštatuje, že žalovaný nepreukázal, že by obvyklý denný nájom za porovnateľné vozidlo v danom mieste a čase predstavoval ním tvrdenú a v rámci poistného plnenia priznanú sumu 1.235,- EUR. Za uvedenej situácie, cenníky predložené žalovaným nezohľadňujú ďalšie skryté poplatky, a teda cena v nich uvedená nie je konečná, pričom cena v cenníku žalobcu je konečná a nevyžaduje ani úhrady zálohy vopred ani úhradu nájomného vopred. Poškodenému by tak dopravnou nehodou bol vnútený určitý skutkový a právny stav. V dôsledku nehody zavinennej klientom žalovaného si poškodený dôvodne zapožičal náhradné motorové vozidlo, pričom sa rozhodol zapožičať si ho u žalobcu. Ponuky náhradných vozidiel, na ktoré žalovaný poukazoval a ktoré predložil súdu vopred vyžadujú úhradu nájomného ako i zaplatenie zálohy. Z toho vyplýva, že poškodený by musel disponovať finančnou rezervou na to, aby si mohol zapožičať náhradné motorové vozidlo a bol by nútený z vlastných finančných zdrojov zapožičanie náhradného motorového vozidla aj financovať a následne si náhradu škody uplatňovať u žalovaného a dúfať, že žalovaný poistné plnenie nekráti z akéhokoľvek iného dôvodu. Zároveň súd sa stotožňuje s tvrdeniami žalovaného, že internetové ponuky, na ktoré poukazuje vyžadujú úhradu nájomného vopred. Internetové cenníky predložené do konania v súdenom prípade žalovaným nie sú spôsobilé podporiť tvrdenia žalovaného o ním tvrdenej primeranej cene nájmu. Podľa súdu je irelevantné, že pri vopred dohodnutom nájme navyše nie je možné dojednať zvýhodnené nájomné v priemere na jeden deň. V skutkových okolnostiach súdeného prípadu však vopred dojednaná doba nájmu nemohla byť, keďže doba užívania náhradného vozidla bola závislá od doby vykonania opravy a úhrady jej ceny resp. doručenia krycieho listu. Je všeobecne známou skutočnosťou, že cena prenájom v prípade vopred dojednaného dlhodobého prenájom je nižšia než v prípade nájmu na jeden deň. Podľa súdu nemožno od poškodeného spravodlivo žiadať, aby v čase uzatvárania Zmluvy o prenájme náhradného vozidla t.j. v čase, keď mu nie je vopred známa dĺžka opravy poškodeného vozidla túto v záujme minimalizovania priemernej ceny nájmu na jeden deň dojednal vopred napr. na dobu troch týždňov. Pokiaľ by k oprave ako správne uvádzal žalobca a úhrade ceny opravy došlo napr. za jeden týždeň, ďalšie dva týždne by užíval poškodený náhradné vozidlo neúčelne a poisťovňa by nepochybne odmietla tieto neúčelné náklady poškodenému uhradiť. Súd preto vyhodnotil ako nedôvodnú žalovaným namietanú výšku denného nájmu ako neprimeranú,

keď ním predložené a namietané ponuky neboli čo sa podmienok týka či už išlo o dobu nájmu, povinnosť zaplatiť depozit a nájomné vopred, podmienky držby po istú dobu ako aj miesta sídla autopožičovní, ktoré boli či už v okrese Žilina alebo Bratislava obdobné a porovnateľné ako dojednané tie podľa Zmluvy o prenájme vozidla so žalobcom, pričom zo strany žalovaného nebola ani preukázaná dostupnosť týchto motorových vozidiel v čase jej uzavretia. Súd poukazuje na to, že poškodený bol nemožnosťou používania vlastného motorového vozidla paralyzovaný. Nepriaznivost' tohto stavu nemožno u poškodeného ešte umocňovať tým, aby tento na úkor svojho voľného času, pracovného, času určeného na oddych či rodinný život v sieti požičovní hľadal požičovňu s najvýhodnejšími cenovými podmienkami, robil trhový prieskum a vyhodnocoval výhodnosť či nevýhodnosť iných než cenových dojednaní stanovených autopožičovňami. Zároveň väčšina internetových ponúk uvedených požičovní žiada vopred zložiť depozit, pričom v prípade žalobcu to takto nie je a zhodne pokiaľ ide o internetové ponuky poškodený je povinný zaplatiť nájomné vopred, čo nie je ani v tomto prípade pokiaľ ide o žalobcu. Preto pri stanovení sadzby denného nájomného je potrebné zaoberať sa rôznymi faktormi, ktoré majú vplyv na konečnú cenu ako aj na to, v akom rozsahu je potom poškodený v dôsledku dopravnej nehody nie z jeho viny obmedzený. Pokiaľ ide o internetové ponuky, ktoré boli zo strany žalovaného predložené, jedná sa o požičovne sídliace v Žiline a Bratislave, z ktorých žalovaný vychádzal pri určení „primeranej“ dennej sadzby. Tak ako správne podotkol aj žalobca, požičovňa MKcar vopred vyžaduje úhradu depozitu vo výške 300,- EUR, pričom z ich stránky je zrejmé, že vyžadujú vopred úhradu nájomného. Zhodne pokiaľ ide o požičovňu RAI, táto vyžaduje úhradu depozitu vo výške 1.000,- EUR až 3.000,- EUR, teda poškodený musí disponovať dostatočnou finančnou rezervou na to, aby mohol vôbec vozidlo zapožičať. Čo sa týka autopožičovne DreamCars, táto sídli v Bratislave, čiže nejedná sa o relevantný prieskum trhu v čase, teda v okolí okrese D.. Uvedené autopožičovne, ktorých stránky predložil žalovaný, nemajú na stránkach zverejnené všeobecné obchodné podmienky, teda nie je zrejmé, či si neúčtujú aj ďalšie skryté poplatky, či už je to poplatok za pristavenie, poplatok za odovzdanie vozidla atď. V závere súd zdôrazňuje, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody zavinenej klientom žalovaného. Dostal sa tak do nepriaznivého stavu, ktorý zavinil klient žalovaného a nie je na mieste nepriaznivost' tohto stavu umocňovať u poškodeného neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti požičovní hľadal požičovňu s najvýhodnejšími podmienkami prenájmu náhradného motorového vozidla a to už na úkor ako bolo vyššie konštatované pracovného času, času určeného na oddych či rodinný život. Z týchto dôvodov súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

43. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 8,15 % ročne od 19.12.2024 do zaplatenia možno konštatovať, že žalovaný (poisťovňa) bol v omeškani s plnením poisťného plnenia, nakoľko ho neposkytol v plnej výške. Vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. sa tak žalovaný s plnením peňažného plnenia dostal do omeškania po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poisťnej udalosti, ktorej šetrenie podľa listu zo dňa 13.12.2024 ukončil dňa 13.12.2024. Poisťovňa mala poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní a 16. dňom sa dostala do omeškania s poskytnutím poisťného plnenia. Preto pokiaľ žalobca žiada úroky z omeškania z časti neposkytnutého poisťného plnenia od 19.12.2024, nežiada ich podľa názoru súdu v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a preto možno žalobcovi priznať len úroky z omeškania od 30.12.2024, a teda vo zvyšku tento nárok t.j. od 19.12.2024 do 29.12.2024 zamietol.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva v rozsahu 100 %, nakoľko išlo o jeho neúspech v nepatrnej časti. O výške trov konania rozhodne súd v zmysle citovaného ustanovenia § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Martine, dňa 05.08.2025

JUDr. Alena Káčeriková
sudkyňa